

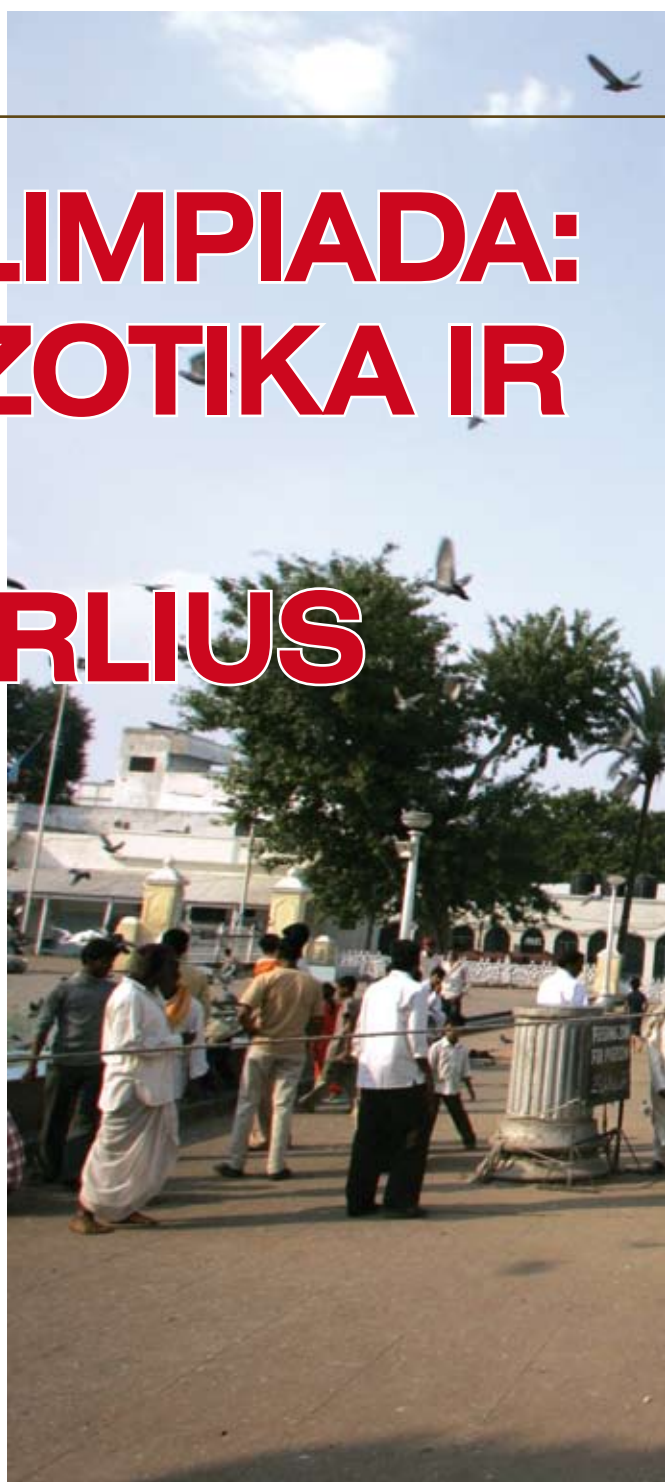
Būk pirmas

KARIŠKIŲ OLIMPIADA: INDIŠKA EGZOTIKA IR BRONZOS MEDALIŲ DERLIUS

Iš Indijoje, Hyderabad miesto, spalio 14–21 d. vykusią IV pasaulio kariškių sporto žaidynių Lietuvos kariuomenės sportininkų delegacija parsivežė šešis bronzos medalius. Be to, kas ketverius metus vykstančioje kariškių olimpiadoje buvo pagerinti net keli Lietuvos rekordai.

*Lietuviai į Indiją
skrido Baltarusijos
KOP lėktuvu IL-76.*

Baltarusiškai indiški nuotyčiai

Į Indiją išvyko apie 60 Lietuvos sportininkų – rankinio komanda, boksininkai, graikų ir romėnų imtynininkai, šauliai, dziudo kovotojai, parašiutininkai, lengvosios atletikos ir karinės penkiakovės atstovai.

Kelionė prasidėjo autobusais iš Vilniaus ir Kauno į Minską, ten kariniame oro uoste laukė milžiniškas Baltarusijos KOP transporto lėktuvas IL-76. Pasų kontrolę teko pereiti karinio dalinio sporto salėje, o į lėktuvą susispausti su Baltarusijos delegacija ir dalimi Latvijos dele-

gacijos. Lietuviams teko antrasis aukštas – metaliniai suolai su čiužiniais. Visi susispaudė kaip silkės statinėje, o daiktus pasidėjo po kojomis. Lėktuvas nutūpė Astrachanėje įsipilti kuro, ten ant pakilimo tako žmonės laukė 4 valandas, kol vėl pakilo beveik 7 val. skrydžiui į Hyderabadą.

Hyderabadė, penktame pagal dydį Indijos mieste, kuriame gyvena 6,8 mln. gyventojų, pasitiko maloni maždaug 28 laipsnių šiluma. Jau iš pat pradžių į akis krito kultūriniai skirtumai: vietoj varnų virš galvos ratus suko ereliai, važiuojant pro tekantį upelį net nosį rietė nuo

smarvės, o visas eismas vyksta kaire kelio puse.

Oro uoste lietuviams teko iš karto apsiprasti su indišku požiūriu – europiečiai turi laikrodį, o jie – laiką. Indijoje turi išmokti neskubėti, nes jei pasako, kad po 5 minučių atvažiuos autobusas, geriausiu atveju jo sulauksi po dvejų valandų. Žinoma, gali plūstis ir ieškoti teisybės, bet taip elgdamasis tik susigadinsi nervus ir nieko nepakeisi. Todėl oro uoste teko praleisti ne vieną valandą, kol iš jo pavyko ištrūkti.

Kadangi sportininkus apgyvendino pagal sporto šakas, visa Lietuvos delegacija buvo iš-

Hyderabado senamiestis. Miesto simbolis Čarninaras (mečetė su keturiais bokštais).

Žaidynių atidarymas. Lietuvos vėliavą neša plk. Ričardas Pocius.

Sportinio miestelio „Rhino Village“ (liet. Raganosio kaimas) šeimininkas plk. P. S. Behl.

skaidyta. Iš viso milijoniniame mieste buvo 8 sportiniai miesteliai, ten žaidynių dalyviams skirti namai. Nuo šio kelionės taško lietuvių įspūdžiai skiriasi. Pavyzdžiui, parašiuotininkai iki savo stovyklos, maždaug 25 km nuo oro uosto, važiavo net 10 valandų, lengvaatlečiai aptiko, kad iš jų gyvenamojo pastato 12 aukštų įrengti tik pirmieji šeši, o po poros dienų užsikimšo kanalizacija...

Tačiau pirmieji įspūdžiai Hyderabadado mieste buvo panašūs. Iš pat pradžių akys užkliuvo už savotiškų Indijos simbolių – autorikšų, mažų geltonų triračių taksi, savotiškų automobilio

Autorikšos – Indijos gatvių simbolis.

ir motociklo hibridų, kurių pilnos gatvės. Stebino ir gausybė motociklų, motorolerių, kurie nardo, kur tik įmanoma pralįsti, nes Indijoje tvarkingomis juostomis niekas nevažinėja! Čia kiekvienoje transporto priemonėje už vairą ir

stabdžius ne ką mažiau svarbus garso signalas, kurį vairuotojai maigo nuolat, taigi Indijos gatvėje girdisi nuolatinis pyyp pyyp pyyp!!!

Reikia paminėti, kad Indija labai daug dėmesio skyrė saugumui – vien saugumo pareigūnų mieste buvo 25 tūkst., o kur dar likęs organizacinis personalas! Prieš kelias savaites iki žaidynių Hyderabadade nugriaudėjo keli sprogimai, tačiau per žaidynes rimtų incidentų pavyko išvengti. Kiekvienoje transporto priemonėje, vežančioje sportininkus, būdavo trys asmenys – vairuotojas, vadas ir ginkluotas saugumietis. Žaidynėse dalyvavo apie 4000 sportininkų iš 105 šalių.

Visi sportiniai miesteliai, naujai pastatyti karinių dalinių teritorijose, gana panašūs. Sportininkai gyveno kelių aukštų pastatuose, dviečiuose arba 12 vietų kambariuose. Juose buvo lova, rakinama spinta-seifas, prausyklos, dušai ir tualetai. Kiekviename miestelyje buvo „CISM klubas“ (kur galima nusipirkti alaus ir pašokti), pinigų keitykla, valgykla. Beje, maistas buvo gana europietiškas – karšti vištienos, žuvis arba avienos patiekalai, daržovės, žinoma,

buvo ir indiškų patiekalų – ryžių, troškinių ar sunkiai nusakomo skonio ir neaiškaus pavadinimo patiekalų. Maistas skanus, gana aštrus (nors kai paragavau tikrų indiškų patiekalų kavinėje, supratau, kad sportininkų valgyklos maistas labai švelnus...), tačiau turbūt nebuvo nė vieno lietuvio, kurio skrandis nebūtų daugiau ar mažiau sustreikavęs.

Po kelių dienų adaptacijos (nes po sunkaus skrydžio sportininkai buvo pervargę, o dar reikėjo prisitaikyti prie laiko, maisto ir klimato pokyčių) ir išskilmingos žaidynių atidarymo ceremonijos prasidėjo startai ir toliau tęsėsi pažintis su indiška egzotika...

Daugiausiai medalių iškovojo imtynininkai

Kaip ir buvo tikėtasi prieš žaidynes, daugiausiai medalių – tris – iškovojo graikų ir romėnų imtynininkai. Pirmąją bronzą pelnė pasaulio imtynių vicečempionas Mindaugas Ežerskis, jis svorio kategorijoje iki 96 kg įveikė Indijos ir Azerbaidžano atstovus, bet pralaimėjo graikui. Kovoje dėl bronzos lietuvis įveikė amerikietį Filipą Džonsoną. „Nesu labai patenkintas rezultatu, galėjau pasirodyti ir geriau, šiek tiek nepasisekė pusfinalyje, pramiegojau. Su amerikiečiu kovoti nebuvo sunku, jis fiziškai stiprus, bet netechniškas sportininkas“, – sakė gr. M. Ežerskis. Šiame pogrupyje auksą be finalinės kovos pelnė Turkijos atstovas Mehmetas Ozalas, nes per imtynes su gr. M. Ežerskiu graikui lūžo šonkaulis. Tai buvo pirmasis Lietuvos iškovotas medalis.

Graikų ir romėnų imtynėse dėl bronzos kovojo ir dar trys Lietuvos sportininkai. Svorio kategorijoje iki 60 kg Svajūnas Adomaitis nugalėjo Irano, Indijos ir Baltarusijos atstovus, bet pralaimėjo Rusijos atstovui. Kovoje dėl bronzos S. Adomaitis itin atkaklioje kovoje įveikė vokiečių Sebastianą Moeserį. Kova dėl medalio buvo itin atkakli. „Tai buvo sunkiausios dienos imtynės, prieš jas gerokai jaudinausi. Kai pralaimėjau pirmą kėlinį, turėjau labai susikaupti, kad nepralaimėčiau ir antro, tai buvo labai sunki kova, bet man pavyko“, – džiaugėsi S. Adomaitis.

Sėkmė šypsojosi ir imtynininkui Laimučiai Adomaičiui, kovojusiam svorio kategorijoje iki 84 kg. Tiesa, prieš tai jam teko gerokai pasinervinti, nes prieš rungtynes svėrė apie 300 gramų per daug, tačiau dėl organizacinių nesklandumų reikėjo svertis antrą kartą, taigi sportininkas per 45 min. sugebėjo numesti 1,5 kg svorio (per tą laiką „bėgo krosą“ 90 laipsnių karščio pirtyje vilkėdamas sportinį kostiumą). L. Adomaitis įveikė Kroatijos, Kinijos, Slovaki-

Graikų ir romėnų imtynininkas Svajūnas Adomaitis ant apdovanojimų pakylas.

Itin atkakliai kovėsi graikų ir romėnų imtynininkas Laimutis Adomaitis.

Graikų ir romėnų imtynininkas Mindaugas Ežerskis žaidynėse iškovojo pirmąjį Lietuvos medalį.

jos imtynininkus, tačiau pralaimėjo kovą baltarusiui ir dėl bronzos įveikė Pietų Korėjos atstovą. Šią sportininko kovą treneriai apibūdino kaip vieną geriausių jo karjeroje. „Imtynės buvo labai energingos ir sunkios“, — pripažino pats sportininkas.

Dėl bronzos svorio kategorijoje iki 120 kg kovojo ir Mindaugas Mizgaitis, prieš tai įveikęs ukrainietį ir pralaimėjęs rusui, tačiau jam kovoje dėl bronzos teko pripažinti graiko pranašumą. „Konkurencija buvo labai didelė, kiekvienoje rungtyje buvo olimpiadų, pasaulio ir Europos čempionatų prizininkai. Gaila, nepasisekė Valdemarui Venckaičiui, kuris pirmą kovą laimėjo prieš indą, bet nusileido ukrainiečiui, o

iškovoti medaliai, be abejo, džiugina“, – sakė Lietuvos sportininkų delegacijos vadovas plk. Valentinus Mizgaitis.

Didieji rankininkų išbandymai

Rankinio komanda (klubo „Granitas-Karys“ žaidėjai) bene pirmoji kaip reikiant paragavo indiškos egzotikos. Per pirmąsias pogrūpio

Lietuvos rankinio komanda po atkaklių varžybų pasipuošė bronzos medaliais.

rungtynes su turkais bene pusė Lietuvos komandos skundėsi žurnyno negalavimais, o vyriausiasis komandos treneris Valdemaras Novickis net buvo išvežtas į ligoninę, todėl vadovauti pradėjo tik nuo antrų rungtynių.

Lietuvos komanda neabejotinai buvo viena A pogrupio lyderių. A pogrupyje, be lietuvių, žaidė dar 4 komandos – Pietų Korėjos, Graikijos, Indijos, Turkijos. Savo pogrupyje Lietuva iškovojo tris pergales: įveikė turkus (27:24), graikus (32:27), indus (26:23) ir pralaimėjo Pietų Korėjos komandai (24:29). B pogrupyje žaidė Kataro, Baltarusijos, Latvijos ir Jungtinių Arabų Emyratų komandos. Savo pogrupyje Lietuvos komanda iškovojo antrą vietą ir pateko į pusfinalį, kuriame dėl bilieto į aukštinį finalą rungsis su Baltarusija. Kaimyninės šalies komanda įtikinamai pirmavo nuo pradžių ir rungtynes laimėjo rezultatu 37:30. Baltarusiai finale įveikė Latvijos rankininkus (33:29), o lietuviai dėl bronzos kovėsi su Pietų Korėjos atstovais. Šį kartą nuo pat pirmųjų varžybų akimirku iniciatyva buvo lietuvių rankose, tad iškovojo pergalę rezultatu 37:27 mūsų rankininkų komanda pasipuošė bronzos medaliais. „Pietų Korėjos komanda neturi aukštaūgių, jų žaidėjai lengvi ir labai staugūs. Matėme jų disciplinuosumą per treniruotes ir varžybas, jie buvo labai gerai paruošę derinius, tačiau prieš lietuvius neatsilaikė“, – komentavo Modestas Prakapas, antrasis treneris.

„Apskritai varžybų lygis buvo aukštas, pvz., Latvijos ir Baltarusijos komandose buvo daug šalies rinktinės atstovų, dalyvavo Korėjos ir Kataro nacionalinės rinktinės. Visos varžybos buvo sunkios, pusfinalyje buvome gal pavargę, gal vyrai neįvertino baltarusių, nes prieš tris savaites Lietuvoje buvome juos įveikę. Dėl trečios vietos su Korėja pirmavome nuo pat pradžių. Neblogai pasirodė vartininkai Donatas Biras ir Šarūnas Mičiulis, žaidėjas Aidenas Malačinskas, paskutines varžybas gerai sužaidė linijos žaidėjas Gintaras Cibulskis, taip pat Andrius Žygelis ir perspektyvus žaidėjas Povilas Babarskas. Rankininkų žaidimu esu patenkintas“, – sakė vyr. treneris Valdemaras Novickis.

Po varžybų maratono rankininkai jautėsi pavargę. „Pirmą kartą dalyvavau tokiame turnyre, kasdien buvo varžybos (iš viso šešios), beveik be jokios pertraukos. Pavargome ir dėl neįprastų klimato sąlygų. Man geriausiai sekėsi per paskutines varžybas su Korėja. Jei visos rungtynes būtume žaidę kaip per paskutiniąsias, tikrai būtume buvę pirmi“, – sakė eil. G. Cibulskis.

Komandos kapitonas Donatas Biras rezultatais liko patenkintas: „Mums buvo pasakyta grįžti su medaliais – taip ir padarėme. Visos rungtynės buvo sunkios, reikėjo adaptuotis,

bet į pabaigą jau įsivažiavome, jaučiamės tikrai pavargę. Indija paliko neblogą įspūdį, įdomi šalis“.

Lengvaatlečių startai ir medalis

Lengvaatlečių stovykloje geriausiai sekėsi ieties metikams. Pirmąjį per visą žaidynių istoriją lengvosios atletikos medalį laimėjo eil. Indrė Jakubaitytė, ieties metimo rungtyje ji užėmė trečią vietą (54,93 m). „Šis medalis išskirtinis, nes pirmą kartą dalyvauju kariškių žaidynėse. Mano rungtyje buvo tik 6 dalyvės, tarp jų

dvi, su kuriomis galima kovoti, – kinė ir rusė. Man rungtyniauti buvo nelengva, nes sezonas jau pasibaigęs, be to, atsikėliau su skaudančia gerkle, blogai jaučiausi. Ėjau tik ketvirtu numeriu, bet pasakiau, kad nesvarbu rezultatas, svarbu vieta. Džiaugiuosi, kad sugebėjau iškovoti bent trečią vietą. Nors rezultatas neaukštas, bet per daug nenusimenu“, – sakė eil. I. Jakubaitytė. Didžiausias sportininkės laimėjimas – 63,31 m, o pirmą vietą ieties metimo rungtyje iškovojo kinė Li Zhang, ji ietį numetė 59,96 m. Eil. I. Jakubaitytei Indijoje slogiausia įspūdį paliko zoologijos sode matytas pririštas dramblys, o egzotika per daug neišgąsdino: „Tiesiog reikia mokėti atsipalaiduoti ir dėl nieko per daug nesijaudinti, nes jei nuolat suksi galva, tai gali išprotėti. Indijoje pati neretai jaučiausi kaip eksponatas, sakydavo, oho, kokia didelė mergaitė, ir vadino Marija, akimis tiesiog ryte rijo. Indijoje žmonės tikrai labai nagingi, gali pamatyti gražių dirbinių ir pastatų. Namu vežu šventų karvučių, apyrankių, arbatos, nacionalinių saldimynų“.

Ieties metikė Indrė Jakubaitytė Lietuvai pelnė pirmą per visą žaidynių istoriją lengvosios atletikos medalį.

Aukštą ketvirtą vietą tarp 15 sportininkų iškovojo ieties metikas Tomas Intas, jis įrankį numetė 72,34 m, o šios rungties nugalėtojas – rumunas Bartha Levente (77,16 m). „Varžovai buvo panašaus lygio kaip aš. Kovoti buvo sunkoka, nes sezonas pasibaigęs, kilo problemų dėl maisto, sveikatos sutrikimų, nesijaučiau labai energingas. Tiesą sakant, savo pasirodymu nesu patenkintas“, – sakė sportininkas, kurio didžiausias laimėjimas – 82,94 m.

Iš Lietuvai atstovavusių bėgikių daugiausiai vilčių iškovoti medalį turėjo eil. Rasa Drazdauskaitė, kuri per 1500 m atrankos bėgimą finišavo trečia (4:27.37) ir pateko į finalą. Deja, jame Rasa liko vienuolikta (4:28.20), nugalėjo lenkė S. Ejdy (4:16:90). „Savo pasirodymą vertinu prastai, bėgti buvo sudėtinga, kojos linko, su pietiečiais sunku konkuruoti. Be to, mūsų sezonas jau pasibaigęs, o jei nesi gerai pasiruošęs, tai ir nebėgsi gerai“, – sakė sportininkė.

Kitiems Lietuvos bėgikams į finalus patekti nepavyko. Eil. Eglė Krištaponytė 800 m įveikė per 2:10.57 ir antrame atrankos bėgime užėmė penktą vietą, o gr. Inga Juodeškienė 10 000 m nubėgo per 39:24.99. Eil. Vitalijus Gorlukovičius liko septintas (3:54.22), o bendroje įskaitoje buvo 22-as. „Varžytis buvo labai sunku, nes tik atvažiavę turėjome startuoti, o dar nebuvo aklimatizavęsi. Mano distancijoje buvo nemažai konkurenčių, dauguma jų – juodaodės. Po sezono išlaikyti formą iki spalio yra gana sunku, be to, į treniruotes stadione nevažiavome dėl prastos organizacijos ir bėgiojo-

me bazėje“, – pasakojo gr. I. Juodeškienė.

Lengvaatlečius globojęs treneris Alvydas Koncevičius pripažino, kad žaidynėse Indijoje lengvaatlečių (ne tik Lietuvos) rezultatai nebuvo aukšti, tam įtakos, matyt, turėjo pasibaigęs sezonas. „Lietuvos lengvaatlečių stovykloje nuotaikos geros – išgyvenome ir parvežame medalį“, – sakė A. Koncevičius.

Dziudo pergalės ir bokso pralaimėjimai

Bronzos medaliu pasipuošė ir Lietuvos dziudo kovotojas eil. Albertas Techovas (svorio kategorija iki 60 kg). Jis pirmoje kovoje įveikė Jemeno sportininką, antroje – iranietį, o kovoje dėl kelialapio į finalą nusileido Pietų Korėjos imtynininkui. Kovoje dėl bronzos medalio A. Techovas įveikė italą Fabrizio Piatti. „Medalio tikėjau, nesvarbu, kokios spalvos. Buvo susirinkę stiprūs sportininkai, keli pasaulio čempionatų prizininkai. Burtai buvo ne labai sėkmingi, galėjo būti ir lengviau. Pirmą kovą man buvo labai sunki, dar nebuvo kaip reikiant adaptavęsis, vos išlošiau. Per antrą kovą su iranietiu rungtis 5 minutes, paskui buvo pratęsimas, 7-ąją minutę atlikau pergalingą metimą. Dėl teisės rungtis finale pralošiau P. Korėjos atstovui, nors tikrai turėjau šansų laimėti, truputį nepasisėkė. O dėl bronzos gana greitai laimėjau prieš italą“, – pasakojo eil. A. Techovas. Žaidynėse dalyvavęs jo brolis eil. Alanas Techovas savo pirmąją kovą pralai-

Dziudo atstovas Albertas Techovas medalio tikėjosi ir jį iškovojo.

mėjo prancūzui ir pasitraukė iš tolesnių kovų.

Iš IV pasaulio kariškių sporto žaidynių medalių nepavyko parsivežti Lietuvos boksininkams. Eil. Jan Kačianovskij (svorio kategorija iki 75 kg) pralaimėjo pirmą kovą Kataro boksininkui, kpt. Marius Matukas (svorio kategorija iki 91 kg) nusileido JAE atstovui, o eil. Giedrius Stasiūnas (svorio kategorija iki 91 kg.) pralaimėjo alžyriečiui. „Mūsų stipriausi sportininkai – Jeroslavas Jakšto, Donatas Bondarevas, Vitalijus Subačius – nedalyvavo, nes kaip tik tuo metu vyko pasaulio bokso čempionatas, kuriame dalijami kelialapiai į olimpiadą, taigi teko vežtis atsarginę komandą. Pagal susirinkusių sportininkų lygį ir burtus, jeigu būtų dalyvavę mūsų stipriausi boksininkai, būtume parvežę ne vieną medalį“, – sakė bokso treneris mjr. Vitalijus Straleckas.

Parašiutininkai pagerino Lietuvos rekordą

Lietuvos parašiutininkai dalyvavo dviejose rungtyse – tikslaus nusileidimo (dėl sportinio intereso) ir laisvojo kritimo derinių (dėl medalių). Parašiutininkų laisvojo kritimo derinių komandą sudarė vrš. Roman Podvinskij, vyr. srž. Darius Kurlinkus, srž. Žydrūnas Mituzas, vrš. Sigitas Augustauskas, kpt. Dalius Gaika ir operatorius vyr. srž. Ramūnas Okunis. Kartu su komanda vyko tarptautinės kategorijos teisėja eil. Jūratė Janušauskienė.

Nors indiška organizacija Lietuvos parašiutininkų nepradžiugino, tačiau pačios varžybos buvo itin aukšto lygio, nes jose dalyvavo beveik 40 laisvojo kritimo derinių komandų, tarp kurių – ir pačios geriausios ekipos pasaulyje. „Jau iš anksto žinojome, kad stipriausi bus belgai ir amerikiečiai, jie kovos dėl dviejų pirmųjų vietų, ir mes su jais konkuruoti negalėsime. Tačiau dėl trečios vietos kovoti šansų turėjome daug, nes buvo daug panašaus kaip mūsų lygio komandų – vokiečių, prancūzų, ispanų, šveicarų, rusų, čekų“, – pasakojo kpt. D. Gaika.

Indijoje parašiutininkų varžybos vyko kasdien nuo ryto iki vakaro, todėl lietuviai indiškos egzotikos nelabai patyrė. Tiesa, sportininkai pasakojo, kad leidamiesi parašiuotais pievoje matė jų maloniai laukiančią rankos storumo kobrą... „Varžybos tuko labai ilgai, išnaudojome visą skirtą laiką, poilsio turėjome mažai, laiko ekskursijoms nebuvo, nes iki paskutinių minučių nežinojome, kas laimės, – pasakojo kpt. D. Gaika. – Bandėme pasiekti geriausių rezultatų ir kovoti dėl trečios vietos. Deriniai sekėsi labai gerai, pagerinome komandos atliekamų derinių vidurkį, kuris šiuo metu yra 22,8

derinio per šuolį. Trečio šuolio metu atlikome net 29 derinius – pagerinome nacionalinį Lietuvos rekordą ir jį pakartojome per septyntą šuolį (metų pradžioje rekordas buvo 24 šuoliai)“. Parašiutininkai šokinėjo iš gerai pažįstamo orlaivio – sraigtasparnio Mi-8.

Nors Lietuvos komanda pasiekė labai aukštų rezultatų, kurie prieš dvejus metus būtų leidę kovoti dėl aukso, tačiau dabar visų komandų lygis yra labai išaugęs, todėl lietuviai Pasaulio kariškių sporto žaidynėse liko ketvirti. Be to, dėl šios vietos teko labai smarkiai pakovoti. „Trečia vieta atiteko šveicarams, kurie buvo labai gerai pasiruošę. Dėl ketvirtos vietos kovojo visos kitos, maždaug šešios vienodo lygio komandos, ir iki paskutinio šuolio buvo neaišku, kas bus ketvirti, nes visi surinkdavo tiek pat taškų. Visai komandai tai buvo vienos iš geriausių varžybų, įtampa lydėjo nuo pirmo iki paskutinio šuolio“, – pripažino Lietuvos parašiutininkai. Kas liks ketvirti, paaiškėjo per paskutinius keturis šuolius, kuriuos lietuviai atliko taškas į tašką su vokiečiais. „Įtampa buvo labai didelė, viską lėmė tik pats paskutinis šuolis. Ti-

Lietuvos kariuomenės laisvojo kritimo komanda: vrš. Ramūnas Okunis (operatorius), vrš. Roman Podvinskij, vyr. srž. Žydrūnas Mituzas, kpt. Dalius Gaika, vrš. Darius Kurlinkus.

krai labai smagu, kad vaikinai užėmė ketvirtą vietą“, – pasakojo parašiuotinis vyr. Sigitas Augustauskas. Beje, Indijoje daug komplimentų sulaukė Lietuvos komandos operatorius vyr. srž. Ramūnas Okunis, sugebėjęs labai kokybiškai nufilmuoti lietuvių šuolius. Galutiniai komandų rezultatai: Belgija – 252 taškai, JAV – 251, Šveicarija – 195, Lietuva – 183, Vokietija – 183.

Visų komandų pasirodymus vertinusi tarp-

Lietuvos karinės penkiakovės atstovas vyr. ltn. Igoris Soroka pasiekė Lietuvos rekordą.

tautinės kategorijos teisėja J. Janušauskienė Lietuvos parašiuotinius vertina labai gerai. „Varžybų lygis buvo labai aukštas, jose dalyvavo daugiausia komandų, kiek man teko teisėjauti, – apie 40. Konkurencija buvo labai didelė, šįkart atvažiavo stipriausios pasaulio komandos, todėl užimta 4 vieta yra labai aukšta. Lie-

tuvia atlaikė konkurencija, parodė, ką gali, nes kovoti buvo labai sunku. Tiesa, pati varžybų organizacija nuvylė, daug kas sirgo, teisėjauti buvo labai sunku, nes sąlygos buvo nekokios“, – sakė J. Janušauskienė.

Beje, medalius laimėjusios laisvojo kritimo komandos yra sudarytos iš profesionalių sportininkų, kuriems treniruotės yra pagrindinis ir vienintelis jų darbas. O Lietuvos komandos parašiuotiniai yra atsakingi už Lietuvos kariuomenės parašiuotinį rengimą, taigi treniruojasi tik tada, kai atsiranda tam laiko nuo tiesioginių darbų. Be to, atsižvelgiant į, pvz., JAV, Šveicarijos, Belgijos ir Lietuvos, finansines galimybes, lietuvių pasiektas rezultatas yra iš tiesų geras.

Karinė penkiakovė nenuvylė

Iš Indijos džiugiai nusiteikę grįžo ir karinės penkiakovės atstovai. „Varžovų lygis aukštas, jie dalyvauja nebe pirmus metus. Pagal ruošimosi sąlygas mūsų rezultatai pakankamai geri: vyr. ltn. Igoris Soroka iš 143 dalyvių buvo 53-ias (5055 taškai) ir pasiekė Lietuvos rekordą – dar niekas tiek taškų nebuvo surinkęs, kpt. Vitalijus Buivydas liko 113-as. Šaudyti abiems sekėsi labai gerai, nors mūsų ginklai „Steyer Manliher“ morališkai pasenę, 7,62 kalibro, Lietuvoje tokios elektroninės šaudyklos, kur iš karto matai rezultatus, nėra. Kliūčių ruožą (500 m su 20 kliūčių) įveikė geru laiku, kpt. V. Buivydas po pernykštės traumos jį įveikė pirmą kartą. Vėlgi Lietuvoje mes tokios kliūčių ruožo dangos neturime, šiek tiek panaši yra Puskarininkų mokykloje. Plaukimo rungčiai (50 m su 4 kliūtimis) Lietuvoje treniruotis neturime sąlygų – 50 m baseino su posūkiu nėra. Šįkart plaukimo laikas buvo geras, pvz., kpt. V. Buivydas distanciją įveikė per 28 s, o granatų mėtymo rungtyje sužibėjo vyr. ltn. I. Soroka – pasiekė asmeninį rekordą, jam gerai pasisėkė ir paskutinėje 8 km bėgimo rungtyje, joje kpt. V. Buivydui po traumos ir pertraukos sekėsi kiek prasčiau. Taigi rezultatais tikrai esame patenkinti“, – pasakojo penkiakovininkų vadovas kpt. Darius Ruzgas.

„Savo pasirodymu esu patenkintas, visos rungtys pasisėkė. Sunkiausias buvo 8 km bėgimas, trasa prasta, sudėtinga, be to, oras labai karštas ir sausas. Granatos taip gerai dar niekada nemėčiau. Iš viso buvo 4 metimai į 20, 25, 30 ir 25 metrų taikinius, 16 granatų, paskui reikėjo granatas mesti į toli, buvo skaičiuojami 3 geriausi metimai“, – sakė vyr. ltn. I. Soroka.

Karinės penkiakovės komandinėje įskaitoje pirmą vietą iškovojo kinai, antri liko baltarusiai, treči – vokiečiai, asmeninėje įskaitoje laimėjo baltarusis.

Šaudymo džiaugsmas ir rūpesčiai

Šaudymas – bene pati kariškiausia žaidynių rungtis, joje dalyvavo šauliai profesionalai iš viso pasaulio, tarp jų – ne vienas olimpinis čempionas. Itin stiprios buvo Kinijos, Korėjos, Brazilijos, Rusijos rinktinės. Lietuvai atstovavo šaudymo pistoletais komanda (kpt. Vytautas Talaišis, plk. lt. Ričardas Pocius, j. psk. Vidas Čekus ir gr. Jonas Jachimavičius), šaudymo šveicariškais ginklais „Hamerli SP-20“ ir šautuvais komanda (srž. Arvydas Neverauskas, gr. Henrikas Petrauskas ir kpt. Algaudas Pečiulis) su ginklais „Steyer Manliher“.

Indijoje iš visų šaulių geriausiai sekėsi šaudymo šautuvais į 300 m taikinius atstovui gr. Henrikui Petrauskui. Po komandinio starto, šaudant 60 šovinių iš trijų padėčių (gulint, stovint ir priklaupus) per 2 val. 15 min. jis surinko 549 taškus ir pagerino nepriklausomos Lietuvos rekordą (iki tol buvo 542 taškai) ir su 40 geriausių šaulių pateko į finalinę rungtį. Finale gr. H. Petrauskas šį rezultatą dar kartą pagerino – surinko 554 taškus ir užėmė 39 vietą (geriausias pratimo rezultatas – 587 taškai). „Tokių gerų rezultatų nesitikėjau, nes per varžybas buvo daug nesklandumų. Jau šaudant sulūžo mano ginklo dioptras, tai per varžybas šaudžiau su skolintu iš draugo“, – sakė geriausiai žaidynėse pasirodęs Lietuvos šaulys.

Lietuvos šauliai jautėsi šiek tiek nusiminę. „Mūsų šovinys – 7,62 kalibro, tokio tipo pasenusiais šautuvais šiame čempionate šaudė tik dvi rinktinės – brazilų ir lietuvių. Dabar naudojami mažesnio kalibro ginklai – 6 mm arba 6,5 mm, kurie labiau pritaikyti ir daug tikslesni. Mūsų šovinys per pusę didesnis ir galingesnis už jų, todėl kenčia tikslumas. Pvz., vienas šaulys, šaudęs su tokiu šautuvu, iš kitos komandos pasiskolino mažesnio kalibro ginklą – ir iš karto surinko 30 taškų daugiau. Jei mes šaudytume naujesniais ginklais, neabejoju, kad kiekvieno rezultatai būtų 15–20 taškų geresni. Be to, buvo labai daug konkurentų, kurie šaudė nuo paauglystės ir tikrai daug treniruojami. Taip pat kilo sunkumų ir dėl pačios varžybų organizacijos – strigo technika, be to, su teisėjais rasti kalbą irgi buvo gana sunku. Mūsų komandos padėtį apsunkino ir tai, kad neturėjome komandos vadovo, kuris dalyvautų susirinkimuose“, – pasakojo šaulių komandos narys srž. Arvydas Neverauskas.

Lietuvių šaudymo pistoletais komanda didelių pergalių nesitikėjo, bet stengėsi siekti geriausių rezultatų. Bene geriausiai lietuviams sekėsi pirmasis pratimas. „Jis buvo sudarytas

iš dviejų dalių. Pirmą dieną buvo 30 šūvių lėtošauda į apskritą taikinį, serijai duodamas laikas – 5 šūviams 5 min. Iš 300 taškų surinkau 284, kpt. V. Talaišis – 279, plk. lt. R. Pocius – 269, prasčiau pasisekė j. psk. V. Čekui, neturėjusiam tokių startų patirties. Antra pratimo dalis – šaudymas į figūrinį taikinį, kur šūvis atliekamas per 3 s, iš viso 6 serijos po 5 šūvius. Būtent per šią rungtį man pradėjo strigti ginklas, o tai išblaškė ir pakenkė rezultatams, tik po varžybų išsiaiškinome strigimo priežastis, – pasirodymą šaulių pistoletais komentavo KASP 2-osios rinktinės Štabo aprūpinimo kuopos savanoris Jonas Jachimavičius, ne kartą tapęs Lietuvos sportinio šaudymo čempionu. – Galutinėje įskaitoje mes atsilikome nuo kitų. Mūsų pasiruošimo lygis ir požiūris į šaudymo sportą kariuomenėje dar neprilygsta mūsų varžovų pasiruošimui. Itin stiprūs Kinijos atstovai, kurie skaičiuoja ne kiek pataikė, o kiek nepataikė. Pvz., jų atstovai iš 300 taškų yra surinkę 300 ir 295 taškus. Nepasakyčiau, kad grįžtu su džiaugsmingomis nuotaikomis, nes nė viena rinktinė tokio rango varžybose nedarė nedalyvavusi bent šalies šaudymo varžybose. Ruošėmės tik treniruočių stovyklose. Be to, nepalaikome kontaktų su Lietuvos sportinio šaudymo specialistais“.

Iš šaulių geriausiai pasirodė eil. Henrikas Petrauskas. Jis pagerino nepriklausomos Lietuvos rekordą.

Tiesą sakant, ir šaudymo pistoletais varžybose netrūko organizacinių nesklaidumų, pvz., šaudymo pistoletu sportininkai savo rungtyje rado šautuvų komandos pavardes ir starto numerius, o ginklų kontrolė, trunkanti maždaug 15–20 min., Indijoje tęsėsi beveik 5 valandas.

Ilga kelionė namo

Iš Indijoje vykusių Pasaulio kariškių sporto žaidynių Lietuvos sportininkai parsivežė iki šiol daugiausia medalių – 6 bronzos apdovanojimus. Iš kitų kariškių olimpiadų lietuviai buvo parsivežę mažiau, bet įvairesnių spalvų medalių.

Lietuvos delegacijos vadovas plk. ltn. Valentinus Mizgaitis lietuvių pasirodymą Indijoje vertino dvejopai: „Žaidynės – neeilinis įvykis. Jei kasmet iš įvairių pasaulio čempionatų parsivežame medalių, dar nereiškia, kad jų gausi šiose žaidynėse. Žinoma, labai pradžiugino medaliai, ypač pirmieji, o paskui pradėti norėti daugiau: pasidžiaugęs medaliu imi galvoti, kad jis galėjo būti ir kitos spalvos. Tačiau bendri žaidynių rezultatai yra geri: tos sporto šakos, iš kurių tikėjomės medalių, juos ir pelnė. Tačiau tos šakos, kuriose aukštų rezultatų nesitikėjome, vis tiek pradžiugino, pavyzdžiui, šauliai ir karinės penkiakovės atstovai pagerino asmeninius ir net Lietuvos rekordus. Negali nesidžiaugti ir parašiutininkais, užėmusiais 4-ąją vietą, nes tai techniškai labai sudėtinga sporto šaka, reikalaujanti didelių finansinių investicijų. Iš esmės tai yra didžiųjų šalių sportas, lietuviai patvirtino, kad yra tarp pasaulio stipriausiųjų. Rankininkų medalis džiugina, bet kai prisimeni, kad pusfinalyje pralošė baltarusiams, kuriuos prieš kelias savaites buvo įveikę, supranti, kad turėjo šansų žaisti ir finale. Žinoma, tikėjomės, kad medalius iškovos graikų ir romėnų imtynininkai, tik kitokių spalvų.

Indiško sariso ilgis - 8 metrai.

Sunki kelionė namo...

Gr. M. Ežerskio medaliai jau nieko nestebina, tačiau itin džiaugiasi dėl Laimučio Adomaičio bronzos, nes jis laimėjo prieš labai stiprų korėjiečių ir pirmą kartą savo sportininko karjeroje parodė tiek valios, taip pat labai smagu ir dėl Svajūno Adomaičio pergalės. Be abejo, džiugina ir Alberto Techovo bronzos medalis, tačiau jis turėjo galimybių pelnyti ir auksą. Iš boksininkų medalių nesitikėjau, nes stipriausi sportininkai dalyvavo Pasaulio bokso čempionate, nors kpt. Marius Matukas nuo medalio liko per žingsnį. Varžybų organizacijos nesklaidumai manęs nenustebino, jų tikėjausi, dar gerai, kad chaoso buvo palyginti nedaug“.

Delegaciją lydėję karo medikai džiaugėsi, kad sportininkai išsisuko be traumų. „Viskas baigėsi laimingai, rimtų sportinių traumų nebuvo. Žinoma, egzotiškoje šalyje iškilo problemų dėl maisto, buvo viduriavimo, pykinimo atvejų“, – sakė gydytojas mjr. Raimundas Blavieščiušas.

Sunki kelionė namo tęsėsi beveik 36 valandas, jos metu visi labiausiai svajojo apie du dalykus – karštą vonią ir cepelinus...

Ilona Skujaitė

A. Pliadžio, D. Ruzgo ir Parašiutininkų archyvo nuotr.

